

AAMEN

Tavallinen käännös ”Tapahtukoon niin!” ilmaisee pelkän toivomuksen eikä varmuutta, eikä se siksi läheskään aina vastaa täsmällisesti sanaa aamen. Aamen merkitsee ennen kaikkea: varmasti, todella, epäilemättä tai yksinkertaisesti kyllä. Tämä sana näet juontuu heprealaisesta juuresta, johon sisältyvät lujouden, kestävyys ja varmuuden merkitykset (vrt. usko). Aamenen sanominen on sen julistamista todeksi, mitä juuri on sanottu: sillä vahvistetaan esitetty asia tai liitytään rukoukseen.

I. Sitoutuminen ja ylistyshuuto. Kun aamen vahvistaa sanotun, sen merkitys voi olla heikko ja vastata meidän ilmaustamme ”Olkoon niin!” (Jer. 28:6). Useimmiten se on kuitenkin sana, joka sitoo: sillä ilmaistaan yksimielisyys jonkun kanssa (1. Kun. 1:36), otetaan vastaan tehtävä (Jer. 11:5) ja otetaan vastuulle vala sekä sitä seuraava Jumalan tuomio (4. Moos. 5:22). Vielä juhlallisempi on yhteinen sitoutuminen liiton liturgisen uudistamisen yhteydessä (5. Moos. 27:15–26; Neh. 5:13).

Liturgiassa sanalla voi olla myös toinen merkitys: jos sitoudutaan Jumalan edessä, se johtuu luottamuksesta hänen sanaansa sekä turvautumisesta hänen voimaansa ja hyvyyteensä. Tämä täydellinen myöntyminen on samalla siunaus hänelle, jonka alaisuuteen asetetaan (Neh. 8:6); se on rukous, jonka kuulluksi tulemisesta ollaan varmoja (Tob. 8:8; Jud. 9:10). Aamen on silloin liturginen ylistyshuuto, ja sellaisena sillä on paikkansa doksologioiden jälkeen (1. Aikak. 16:36). Tässä merkityksessä sitä käytetään usein Uudessa testamentissa (Room. 1:25; Gal. 1:5; 2. Piet. 3:18; Hepr. 13:21). Aamen on ylistyshuuto, jolla kokoontunut yhteisö liittyy sen rukoukseen, joka rukoilee sen nimissä. Jotta kuultuihin sanoihin voisi yhtyä, niiden merkitys on ymmärrettävä (1. Kor. 14:16). Myöntymisenä ja ylistyshuutona aamen päättää lopulta valittujen ylistyslaulut taivaan liturgiassa (Ilm. 5:14; Ilm. 19:4), jossa se liittyy hallelujaan.

2. Jumalan aamen ja kristityn aamen. Jumala, joka on vapaasti sitoutunut, pysyy uskollisena lupauksilleen. Hän on Jumala, joka on totuus: tätä merkitsee nimitys Aamen-Jumala (Jes. 65:16).

Jumalan aamen on Kristus Jeesus. Hänen kauttaan Jumala näet toteuttaa lupauksensa täydessä mitassa ja osoittaa, ettei hänessä ole sekä kyllä että ei, vaan ainoastaan kyllä (2. Kor. 1:19 f.). Tässä tekstissä Paavali ilmaisee heprean aamenen kreikan sanalla *nai*, joka merkitsee ”kyllä”. Kun Jeesus aloittaa lausumansa aamenella (Matt. 5:18; Matt. 18:3 ff.), joka Johanneksen evankeliumissa toistetaan kahdesti (Joh. 1:51; Joh. 5:19 ff.), hän toimii juutalaisen kansan keskuudessa ennenkuulumattomalla tavalla. Hän käyttää epäilemättä liturgista ilmausta, mutta omaksuessaan sen itselleen hän luultavasti muuntaa profeettallisen julistuksen ”Näin sanoo Jahve”. Hän ei tähdennä vain olevansa totuuden Jumalan lähettämä, vaan myös sitä, että hänen sanansa ovat tosia. Näin aloitetuilla sanoilla on lausumatta jäävä edeltävä vaihe, jonka päätelmä aamen on. Mikä se voisi olla, ellei Isän ja Pojan välinen vuoropuhelu? Jeesus ei näet ole ainoastaan se, joka puhuu totta lausuessaan Jumalan sanoja. Hän on itse tosi Jumalan Sana, aamen sanan varsinaisessa merkityksessä, uskollinen ja totinen todistaja (Ilm. 3:14).

Siksi kristityn on vastattava Jumalalle liittymällä Kristukseen, jos hän tahtoo olla uskollinen. Ainoa vaikuttava aamen on se, jonka Kristus lausuu Jumalan kunniaksi (2. Kor. 1:20). Kirkko lausuu tämän aamenen yhdessä taivaan valittujen kanssa (Ilm. 7:12), eikä kukaan voi lausua sitä, ellei Herran Jeesuksen armo ole hänen kanssaan. Siksi Raamatun päättävä toivutus, jonka viimeinen aamen vahvistaa, on, että tämä armo olisi kaikkien kanssa (Ilm. 22:21).

CA

Katso myös: → fidelite — foi O — incredulite O — Ylistys III — promesses vérité AT